

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Nicolae Gordilă,
Vladimir Timofti,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în
Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, împotriva
deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013, în
cauza penală în privința lui

Bradescu Igor Gheorghe,

*născut la 05 mai 1989, originar din s. Isacova,
r-nul Orhei, domiciliat în or. Rezina, str.
Voluntarilor, nr. 12, ap.28.*

***Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:***

***1. de la 08 aprilie 2011 – pînă la 28 octombrie 2011
(instanța de fond);***

***2. de la 20 ianuarie 2012 - pînă la 14 martie 2012;
de la 29 ianuarie 2013- pînă la 21 mai 2013
(instanța de apel);***

***3. de la 10 august 2012 – pînă la 11 decembrie
2012; de la 17 septembrie 2013 - pînă la 04
februarie 2014 (instanța de recurs ordinar).***

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crijanovschi, care a solicitat admiterea recursului
în sensul declarat.

Inculpatul Bradescu Igor, fiind citat legal (repetat) pe adresele
nominalizate în rechizitoriu și actele cauzei, (la dosar fiind anexate
adeverințele oficiului poștal, prin care se confirmă că destinatarul nu
locuiește pe adresa nominalizată, iar pe altă adresă îi este lăsat aviz) în
ședința instanței de recurs nu s-a prezentat și nu a anunțat instanța despre
imposibilitatea de a se prezenta.

Avocatul Ghițu Alexandr care acordă asistență juridică garantată de
stat inculpatului Bradescu Igor s-a pronunțat pentru respingerea recursului

ordinar declarat de acuzatorul de stat.

Succesorul părții vătămate Gulea Vitalii și reprezentantul acestuia Rusu Victor, fiind citați legal, în ședința instanței de recurs nu s-au prezentat.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 28 octombrie 2011, Bradescu Igor a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată a fost admisă parțial, s-a dispus încasarea de la Bradescu Igor în beneficiul succesorului părții vătămate Gulea Vitalii 35 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, iar în partea prejudiciului material acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că la 03 decembrie 2009, aproximativ la 21³⁰, Bradescu Igor aflîndu-se la volanul automobilul de model „DAEWOO NEXIA” cu n/î C LW-431, deplasîndu-se pe traseul Hîncești - Leușeni, unde manifestînd neatenție la trafic, încălcînd prevederile art. 34 alin. (2) lit. b), 45,122 alin. (2) lit. d) al Regulamentului circulației rutiere, și ca urmare a intrat într-o curbă periculoasă, unde neisprăvindu-se cu conducerea vehiculului s-a răsturnat. În urma accidentului produs, pasagerului Coțeruba Dimitrie i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață în urma cărora victima a decedat.

Ulterior, Brădescu Igor, urmărind scopul de a se eschiva de la răspundere pentru fapta comisă a comunicat organului de urmărire penală că el nu s-a aflat la volanul automobilului „DAEWOO NEXIA”, iar băuturi alcoolice a consumat după comiterea accidentului, prin ce a ignorat cerințele art. 12 alin. (1) lit. h) RCR.

3. Împotriva sentinței au declarat apel inculpatul Bradescu Igor și avocatul acestuia Mardari Valeriu, care au solicitat:

- inculpatul Bradescu Igor, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, deoarece accidentul nu s-a produs din vina sa, dar din motiv că automobilul condus de el avea o defecțiune tehnică. Totodată, invocă că nu a avut scopul de a se eschiva de răspundere penală și că a consumat băuturi alcoolice după producerea accidentului rutier, deoarece era speriat și în stare de stres;

- avocatul Mardari Valeriu, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare. În motivarea apelului, avocatul a invocat că instanța de fond nu a pus la baza sentinței de condamnare probe veridice care confirmă vinovăția inculpatului, totodată nu a ținut cont de rezultatul raportului de expertiză efectuată în cadrul urmăririi penale din care rezultă că, la automobilul condus de inculpat au fost depistate defecțiuni tehnice la mecanismul de cârmă care putea fi o cauză tehnică a accidentului rutier, prin urmare consideră că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2012, a fost admis parțial apelul declarat de avocatul Mardari Valeriu în numele inculpatului Bradescu Igor, casată sentința Judecătorei Hîncești din 28 octombrie 2011, inclusiv din oficiu în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, procesul penal în privința lui Bradescu Igor a fost încetat, din motiv că există circumstanțe ce exclud sau condiționează tragerea lui la răspundere penală.

5. În motivarea soluției Colegiul a menționat, că organul de urmărire penală a înaintat lui Bradescu Igor învinuirea de comiterea infracțiunii în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu încălcarea termenului prevăzut la art. 63 Cod de procedură penală, stipulînd totodată că calitatea de bănuït a lui Brădescu Igor a încetat la data de 04 martie 2010, iar învinuirea i-a fost înaintată abia la 18 martie 2011. Astfel, Colegiul penal a conchis că, emiterea cu întârziere a ordonanței de punere sub învinuire reprezintă o încălcare esențială a legii procesuale penale, care afectează drepturile și interesele persoanei, iar în baza art. 94 alin. (1) pct. 8, alin. (2) Cod de procedură penală, acesta este nulă și respectiv în conformitate cu art. 251 Cod de procedură penală devin nule și celelalte acte procedurale de la urmărirea penală.

Totodată, argumentul invocat de avocat referitor la faptul că accidental rutier s-a produs din motiv că automobilul dat avea defecțiuni tehnice, a fost respins ca nefondat, deoarece din declarațiile martorilor Rusu V., Chiriac D. și rapoartelor de expertiză auto-tehnică rezultă că, inculpatul conducea automobilul cu viteză excesivă, iar defectul tehnic putea fi observat și pînă la producerea accidentului.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Brigai S., care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța

de apel, invocând că: instanța de apel, constatând vinovăția lui Bradescu Igor în comiterea infracțiunii imputate, urma să examineze posibilitatea reducerii pedepsei ultimului drept recompensă pentru încălcările care au avut loc la faza urmăririi penale în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcări care au atentat la drepturile inculpatului, dar nu să dispună încetarea procesului penal. Recurentul consideră că, prin soluția sa instanța de apel a îngădit accesul liber la justiție a părților vătămate. Mai mult, prin sentința instanței de fond s-a dispus admiterea acțiunilor civile, însă instanța de apel la adoptarea deciziei nu s-a pronunțat referitor la soluționarea acestora.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 decembrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2012 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției sale instanța de recurs a constatat că, instanța de apel în decizia adoptată s-a pronunțat asupra apelului declarat de avocatul Mardari Valeriu în numele inculpatului, însă nu s-a pronunțat asupra apelului declarat de Bradescu Igor, și nici asupra acțiunii civile care a fost înaintată de succesorul legal al părții vătămate Gulea Vitalii și care prin sentința instanței de fond a fost admisă parțial.

Colegiul penal lărgit, a conchis că instanța de apel nu și-a argumentat în modul cuvenit soluția încetării procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, întemeindu-și poziția sa pe o interpretare eronată a prevederilor art. 63 Cod de procedură penală.

9. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013, au fost admise parțial apelurile inculpatului Bradescu Igor și avocatului acestuia Mardari Valeriu, casată sentința Judecătoriei Hîncești din 28 octombrie 2011 în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre prin care Bradescu Igor a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

În rest sentința a fost menținută.

10. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată prin prisma art. 100 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Bradescu Igor în baza art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Colegiul penal a conchis că, prima instanță corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului și anume: - declarațiile părții vătămate Rusu V. și succesorului părții vătămate Gulea Vitalii; - declarațiile martorilor Chiriac Dmitri, Cebotari Iurie, precum și actele cauzei: - raportul de expertiză auto - tehnică nr. 240 din 09 septembrie 2010; - raportul de expertiză medico-legală nr.09/d din 20 ianuarie 2010; procesul verbal de cercetare la fața locului și schița accidentului rutier; - procesul-verbal de cercetare a mijlocului de transport.

Totodată, Colegiul penal a menționat că afirmațiile inculpatului precum că el conducea regulamentar și deraparea de pe trotuar a avut loc din cauza unei defecțiuni tehnice, sunt neautentice și se combat cu restul probelor cercetate, care demonstrează vinovăția lui Bradescu Igor.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază și agravează răspunderea penală, circumstanțe atenuante: pentru prima dată a comis o infracțiune, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel ajungând la concluzia că reeducarea și corectarea acestuia poate avea loc fără privarea ultimului de libertate cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

11. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței Judecătorei Hîncești din 28 octombrie 2011, pe motiv că pedeapsa stabilită inculpatului de instanța de apel este una prea blîndă. Aplicînd față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal, instanța de apel s-a mizat pe argumente ce reiese din personalitatea

inculpatului, de circumstanțele comiterii infracțiunii, însă acestea nu pot substitui acel fapt că Brădescu Igor fiind audiat pe marginea învinuirii a pledat nevinovat, nu a întreprins careva măsuri în vederea recuperării prejudiciului cauzat, cuantumului căruia a fost formulat de către succesorul părții vătămate, ceea ce denotă că inculpatul a manifestat de la bun început o indiferență totală față de urmările survenite, nu a conștientizat consecințele încălcării legii și în asemenea circumstanțe nu va fi atins scopul pedepsei penale.

12. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În recursul declarat acuzatorul de stat critică pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel apreciind-o ca fiind una prea blândă, argumentând că obiectul infracțiunii incriminate lui Brădescu Igor îl constituie relațiile sociale referitoare la securitatea circulației, viața și sănătatea persoanei care sunt valori incomensurabile, iar inculpatul atît la urmărirea penală cît și în cadrul cercetării judecătorești nu a întreprins careva măsuri în vederea recuperării prejudiciului cauzat, a încercat să ducă în eroare atît organul de urmărire penală cît și instanța de judecată.

Din materialele cauzei rezultă că instanțele de judecată de fond și de apel au examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv, probele au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor.

Brădescu Igor a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b), Cod penal, sancțiunea articolului nominalizat prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani, iar potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea comisă se atribuie la **infracțiuni grave**.

Colegiul penal enunță că, prin probele administrate cu certitudine s-a confirmat că inculpatul a încălcat regulile de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

Casînd sentința în partea stabilirii pedepsei lui Brădescu Igor și aplicînd prevederile art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată înainte de termen, instanța de apel a menționat că inculpatul se caracterizează

pozitiv, are la întreținere un copil minor, nu are antecedente penale, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, adică a stabilit un cumul de circumstanțe atenuante care i-a permis individualizarea pedepsei, prin prisma art. 78 Cod penal și stabilirea pedepsei închisorii aproape de minimum sancțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) Cod penal.

Colegiul penal reține că condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei prevăzută la art. 90 Cod penal, ține nu de individualizarea pedepsei, ci de individualizarea executării acesteia, de aceea concluzia primei instanțe precum că corectarea și reeducarea inculpatului Bradescu Igor este posibilă numai în condițiile izolării de societate este justă și legală, deoarece unul din scopurile pedepsei penale este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, iar aplicarea unei pedepse cu suspendare condiționată a executării pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii incriminate, va duce la nerealizarea acestor scopuri ale pedepsei penale. Astfel, instanța de fond i-a stabilit lui Brădescu Igor o pedeapsă echitabilă în conformitate cu prevederile legii, ținând cont și de pct. 3 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 16 din 31 mai 2004 *“Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale”* potrivit căruia „instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei lui”.

Instanța de apel și-a motivat soluția privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, foarte succint printr-o singură frază: *“la aplicarea pedepsei colegiul penal ține cont de dispozițiile art. 7,61,75-76,78 CP, de personalitatea inculpatului care se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, a comis o infracțiune gravă, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, are la întreținere un copil minor, de circumstanțele cauzei, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, de influența pedepsei asupra corectării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, prevederi stipulate în dispoziția art. 75 alin. (1) Cod penal, astfel Colegiul ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc fără privarea ultimului de libertate.”*

Casînd hotărîrea instanței de fond în partea executării pedepsei, dispunînd suspendarea executării condiționate a pedepsei, instanța de apel, urma să-și motiveze soluția în acest sens și să nominalizeze

circumstanțele de care urma să țină cont instanța de fond, la numirea pedepsei.

Instanța de fond i-a stabilit lui Bradescu Igor - 4 ani închisoare o pedeapsă apropiată de limita minimă a sancțiunii - 3 ani închisoare, ținând cont de toate circumstanțele menționate în sentință, inclusiv de pericolul social sporit al infracțiunii comise.

Astfel, concluzia instanței de apel privind aplicarea în privința inculpatului Bradescu Igor a prevederilor art. 90 Cod penal este incorectă, din motiv că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că în urma accidentului rutier a decedat o persoană, nu a dat apreciere comportamentului inculpatului, care având intenția de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă a încercat să ducă în eroare organul de urmărire penală declarând că nu s-a aflat la volanul automobilului accidentat, iar băuturi alcoolice a consumat după comiterea accidentului, precum și nu a întreprins careva acțiuni pentru a atenua consecințele infracțiunii și, în atare situație, decizia atacată este ilegală și neîntemeiată.

Instanța de recurs reține, că pedeapsa stabilită de prima instanță este una echitabilă faptei comise de Bradescu Ig., deoarece își va atinge scopurile și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat cât și de alte persoane, motiv pentru care instanța de recurs conchide asupra necesității casării deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

Totodată Colegiul penal, menționează faptul că inculpatul fiind citat legal (repetat) pe adresele nominalizate în rechizitoriu și actele cauzei, (la dosar fiind anexate adeverințele oficiului poștal, prin care se confirmă că destinatarul nu locuiește pe adresa nominalizată, iar pe altă adresă îi este lăsat aviz) în ședința instanței de recurs nu s-a prezentat și nu a anunțat instanța despre motivul neprezenței sale, contrar prevederilor art. 235 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit căruia *„persoana citată este obligată să se prezinte conform citației iar în caz de imposibilitate de a se prezenta la data, ora și locul în care a fost citată, ea este obligată să informeze organul respectiv despre aceasta, indicând motivul imposibilității de a se prezenta.”*

Prin urmare, Colegiul conchide că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată având în vedere că apelul greșit a fost admis, prin casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe în privința lui Bradescu Igor.

13. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013 în cauza penală în privința lui *Bradescu Igor Gheorghe*, cu menținerea sentinței Judecătoriei Hîncești din 28 octombrie 2011 prin care Bradescu Igor a fost condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Gulea Vitalii în partea încasării prejudiciului moral, a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Bradescu Igor în beneficiul lui Gulea Vitalii suma de 35000 lei, în rest, a fost respinsă ca nefondată, iar în partea încasării prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la 18 februarie 2014, orele 09⁵⁰.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti